

ningsrevision. Efter at de Frikonservatives Ordfører nylig har erklæret sig for en samlet Forfatningsrevision, vil jo en Forberedelse af denne ikke kunne betragtes som et fra Regeringens Side uvenligt Skridt overfor Landstinget eller overfor den Gruppe, som Regeringen særlig støtter sig til i Landstinget foruden sit eget Parti. Jeg skulde derfor henstille til den højtærede Konseilspræsident at udtale sig om, hvorvidt han vilde kunne gaa med til Nedsættelse af en saadan Kommission. Jeg for mit Vedkommende vil i alt Fald blive nødsaget til at søge Tilslutning her i Folketinget til en saadan Kommissions Nedsættelse. Jeg skal ikke i dette Øjeblik fremsætte noget Forslag, da jeg ønsker at stille det som et Ændringsforslag til den Dagsorden, der er foreslaaet af det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), men jeg skal kun udtale, at jeg mener, en saadan Kommission burde være en Rigsdagskommission, sammensat af Medlemmer af begge Ting, og ogsaa derigennem udtrykkeligt bygge paa Udtalelserne fra det andet Ting om Villighed til en samlet Forfatningsrevision. Jeg kunde tænke mig, at en saadan Kommission paa Grund af Sagens Vigtighed arbejdede under Forsæde af den højtærede Konseilspræsident.

Spørgsmaalet, hvorvidt en saadan Kommission skulde have et Mandat eller ikke, kunde selvfølgelig være underkastet Tvivl. Hvis den højtærede Konseilspræsident og hans Parti vilde godkende Tanken om Nedsættelsen af en saadan Forfatningskommission, men foretrække, at den intet Mandat fik, fordi det da vilde være lettere for Kommissionen at forhandle, skulde vi ikke have noget derimod. Det socialdemokratiske Parti har i sin Tid foreslaaet et bestemt Mandat, men har ogsaa senere erklæret, at det ikke ønskede absolut at stille Mandatet som en Betingelse for sin Tilslutning til Kommissionen. Men hvis den højtærede Regering mente, at denne Kommission skulde have et Mandat, vilde vi ogsaa være villige til at antyde dette, og vi vilde være villige til at antyde dette Mandat i nøjst mulige Overensstemmelse med det nuværende Flertal her i Salen. Vi kunde tænke os, at Grundlaget for Grundlovsrevisionen blev følgende af Regeringen godkendte Program af 25. September 1909:

„Der bør stræbes hen til, at enhver i Henseende til borgerlig og politisk Frihed og Lighed har samme Adkomst uden Hensyn til Stand og Formue eller Køn.

Forfatningen bør udvikles i Juni-Grundlovens Aand.

Folketingsvalgkredsens Tal fastsættes ved Grundloven. Valgretten indtræder med det fyldte 25de Aar“.

Jeg beder nu den højtærede Konseilspræsident og hans Parti udtale sig om, hvorvidt de kunne modtage en Opfordring til at foreslaa en saadan Rigsdagskommission nedsat. Jeg gør udtrykkeligt opmærksom paa, at en saadan Rigsdagskommission til Forberedelse af en samlet Grundlovsrevision kan foretage sit Arbejde parallelt med det af Regeringen fremsatte Forslag, og at den ikke kan tænkes at møde Modstand i det andet høje Ting, efter at Ordføreren for det frikonservative Parti udtrykkeligt har udtalt, at dette ønsker at deltage i en samlet Grundlovsrevision.

Selve Forslaget til Ændring af den af Regeringspartiet gennem det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) stillede Dagsorden skal jeg udsætte, indtil jeg har hørt nærmere Udtalelser, og indtil jeg har faaet det redigeret som en Ændring. Det skulde være mig kært, om Partiet vilde modtage det, saaledes at de to Dagsordener kunde sammenarbejdes til et Hele.

Borghjerg: Det Forslag til en Dagsorden, som den ærede Ordfører for Forespørgerne (Rode) bebudede, ville vi for vort Vedkommende kunne slutte os til og stemme for. Det er jo, som den ærede Ordfører selv bemærkede, kun en Genoptagelse af et Forslag, som er fremsat fra vor Side ikke mindre end 3 Gange, men som hidtil ikke har vundet Tilslutning her i Tinget. Skulde det vinde Tilslutning denne Gang, skal det kun kunne glæde os. Som den ærede Ordfører bemærkede, vil en saadan Forfatningskommissions Arbejde kunne gaa parallelt med Regeringsforslaget, altsaa paa ingen Maade hindre eller krydse Arbejdet for dettes Fremme, og vil navnlig ogsaa, hvad jeg lægger Vægt paa, kunne og burde gaa parallelt med Arbejdet for en Valgkredslov i den Form, vi fra vor Side tro er den naturligste, den Vej, der er mest farbar, nemlig en midlertidig Valgkredsreform. Jeg forudsætter, at denne Kommission ligesom efter det Forslag, vi 3 Gange have stillet, bliver tidsbegrænset, at den altsaa faar Sommeren til sin Virksomhed, saaledes at der allerede til Efteraaret fra de forskellige Partiers Repræsentanter i Kommissionen kunde foreligge formulerede Forslag ud fra de forskellige Partiers Forfatningsstandpunkter. Situationen i Øjeblikket er jo den, at